

ALERGIJA NA PRŠICE

V časih, ko se pojavlja tudi pri živalih vedno več vzrokov za alergije, so veterinarske ambulante naravnost oblegane

Veterinarji trdijo, da je povzročitelj skoraj treh četrtin alergičnih reakcij pri psih hrana, v petini primerov gre za alergijo na boljši pik, preostanek alergij pa nima točno določenega vzroka. Dokler te ne doleti, niti ne veš, kako pogosta je, pravi Barbara Šolc, s katero smo se pogovarjali o ne tako redki alergiji na pršice. Barbari je družbo dolga leta delala bernka Saba, ki se je pod težo let morala od nje posloviti in kmalu je postalo jasno, da se je treba ozreti po novem bernskem mladičku.

S kakšnimi težavami ste se spopadli, ko ste dobili mladička?

S prihodom nove psičke se je začela tudi nova »veselica«. Prebavne težave so bile od tretjega meseca naprej naša stalna spremljevalka, vzroka zanjo pa dva različna. Najprej smo rešili težave s stresom, kar je dolga zgodba, nato pa smo se začeli ukvarjati še s prehrano, kar je tudi dolga zgodba, ampak ta predvsem zaradi časa, ki ga potrebuješ, da preizkusiš, katera hrana kužku ustreza in katera ne.

Kako so se kazale težave s prebavo?

Za razliko od večine ostalih kužkov, ki imajo pri alergijah na določeno vrsto živil težave predvsem s kožo in dlako, je bila pri nas edina težava prebava. Psička je iztrebljala veliko, mehko in predvsem ponoči. Neprespane noči so postajale vedno večja ovira za normalno življenje. Cilj je bil, seveda, najprej ugotoviti katera vrsta hrane sploh ustreza naši princeski in potem počasi dodajati in preizkušati. Takoj na začetku smo izločili govedino, nato še piščanca in zajca. Ugotovili smo, da je kuhana hrana brez mesa v redu, ribji briketi tudi. No, pa se je kmalu zalomilo tudi pri ribjih briketih. Po nekaj dneh brez težav so se kar naenkrat pri popolnoma isti hrani ponovno pojavile prebavne motnje. Po intenzivnem brskanju po svetovnem spletu in zbiranju informacij "od tu in tam" sem sklepal, da ima psička alergijo tudi na pršice, ki so v briketih. Vreča ribjih briketov je bila namreč originalno lepo vakuumsko zaprta, pršice se brez zraka niso mogle razviti, po nekaj dneh pa so se v odprti vreči očitno prav lepo "razživele".

Na kakšne nasvete ste naleteli pri izogibanju pršicam?

Velika večina skrbnikov kužkov s podobno alergijo, vsaj po informacija na spletu sodeč, rešuje to težavo z zamrzovanjem briketov.

Zakaj vam ta metoda ni bila všeč?

Pri nas smo se zadeve lotili na malce svoj način, ki, moram reči, deluje krasno. Razmišljali smo namreč takole: zamrznitev pršice sicer začasno "uspava", ne pa uniči, zato je potrebno imeti brikete ves čas v zamrzovalniku, jih pred hranjenjem odmrzniti in takoj ponuditi, preden se pršice ponovno "obudijo", pa še nikoli ne veš, kdaj je briket res odmrznjen... Po drugi strani pa je visoka temperatura tista, ki mikroorganizme trajno uniči, zato smo pri nas začeli delati neke vrste pasterizacijo briketov.

Na kakšen način to izvedete?

V lončeno posodo stresem brikete, jih na temperaturi 62-65°C v pečici segrevam 30 minut, nakar jih po porcijah zapakiram v plastične vrečke s patentom za zapiranje. Prednost tega načina je prazen zamrzovalnik, brikete lahko vzamem iz pečice praktično par minut preden jih ponudim, ker temperatura ni tako visoka in niso vroči, brikete pa na tak način pripravim za nekaj dni vnaprej, ker se pršice ne razvijejo ponovno.

Ta postopek pri nas funkcionira izvrstno in sedaj gremo lahko končno na sprehod samo z vrečko, brez papirnatih servietov in/ali vedra vode...

Pršice ali akarine so velika in raznolika skupina pajkovcev, v katero uvrščamo preko 50.000 danes živečih opisanih vrst. Znana je predvsem po zajedavskih predstavnikih, med katerimi so najbolj znani klopi, pa tudi po hišni pršici in drugih vrstah, ki povzročajo nevšečnosti človeku oz. njegovim domačim živalim ter gojenim rastlinam. Velik del pršic pa živi v tleh, kjer kot razkrojevalci in plenilci predstavljajo pomemben del ekosistema. Domnevajo, da po številu vrst in osebkov ne zaostajajo mnogo za žuželkami. Pršice so velike le 0,3 milimetra. Za razvoj alergijskih reakcij sta pomembni dve podvrsti pršic: *Dermatophagoides pteronisimus* in *Dermatophagoides farinae* (pršica moke). Pršice se hranijo s kožnimi oluščki in z mikroskopsko majhnimi plesnimi. Največ pršic je v posteljah (blazinah, vzmetnicah, odejeh). Zanimivo je, da pršica ni alergen, ampak so zelo alergogeni njeni izločki, ki povzročajo težave celo po njeni smrti. Idealno okolje za rast in razmnoževanje pršic in plesni, s katerimi se pršice hranijo, je pri 70-odstotni vlažnosti zraka in temperaturi 25 °C. Pri koncentraciji 100 pršic na gram hišnega prahu je malo verjetnosti za razvoj alergije, pri 1000 pršicah na gram prahu pa že lahko pride do astme.

Barbarina psička je očitno preobčutljiva tudi na izločke pršice moke, zato je toliko bolj dragoceno, da te koristne izkušnje in nasvete delita z drugimi.

Mojca Sajovic